

Kể chuyện về một đức tính tốt của con người - Văn mẫu lớp 4

Những bài văn mẫu hay nhất chủ đề Kể chuyện về một đức tính tốt của con người - Đề học tốt môn Văn lớp 4.

Đề bài: Em hãy kể câu chuyện mà em biết về một đức tính tốt của con người.

Bài văn kể chuyện về một đức tính tốt hay nhất của học sinh lớp 4

Câu chuyện về lòng trung thực

Ngày nọ, ông lão ăn xin gõ cửa một lâu đài tráng lệ. Ông nói với người quản gia: "Vì tình yêu của Chúa, xin hãy bố thí cho kẻ nghèo này". Người quản gia trả lời: "Tôi phải hỏi ý kiến bà chủ đã". Bà chủ là một quý bà hà tiện, bà nói: "Hãy cho ông lão tội nghiệp một ổ bánh mì. Một thôi nhé. Đưa bánh ngày hôm qua ấy".

Ông lão trở về gốc cây nơi trú ngụ cả ngày lẫn đêm, ngồi xuống lúi ỏ bánh vừa xin được ra ăn. Đột nhiên, răng ông cắn phải vật gì đó rất cứng. Ông lão hết sức ngạc nhiên khi phát hiện ra chiếc nhẫn vàng nạm kim cương mặt ngọc trai.

"Mình thật may mắn!", ông lão nghĩ thầm. "Mình bán chiếc nhẫn này đi và sẽ có đủ tiền trong một thời gian dài". Thế nhưng, lòng trung thực của ông lão ngay lập tức ngăn ý định đó lại: "Không, ta sẽ tìm chủ nhân của chiếc nhẫn và trả lại cho họ".

Bên trong chiếc nhẫn có khắc hai chữ "J. X". Ông lão liền đi thẳng đến cửa hàng và tìm hỏi cuốn niên giám điện thoại. Cả thị trấn chỉ có mỗi một gia đình có tên bắt đầu bằng chữ "X": gia đình Xofaina.

Quyết tâm sống trung thực, ông lão vội đi tìm nhà Xofaina. Và rất bất ngờ vì đó chính là gia đình đã cho ông ổ bánh. Ông nói với người quản gia: "Tôi tìm thấy chiếc nhẫn vàng trong ổ bánh ngài mới cho tôi". Bà chủ vui mừng khôn xiết: "May quá, tìm được chiếc nhẫn bị mất tuần trước rồi. Ta đã làm rơi nó khi coi thợ nhào bột làm bánh. Chữ 'J.X' là tên viết tắt của ta, Josemina Xofaina".

Sau một hồi suy nghĩ, bà chủ nhà nói: "Hãy cho ông lão tội nghiệp đó bất kỳ cái gì ông ấy muốn, miễn là đừng đắt quá". Ông quản gia quay qua hỏi ông lão: "Vì hành vi cao thượng, ông muốn nhận được phần thưởng gì?".

Ông lão ăn xin nói: "Cho tôi một ổ bánh mì! Thế là đủ cho tôi rồi". Thấy ông không có lòng tham, bà chủ bỗng nảy ra sáng kiến giữ ông lại để trông nom kho trong nhà. Từ đó bà hoàn toàn an tâm không bao giờ còn sợ mất trộm. Còn ông lão thì có việc làm đến suốt đời.

Bạn thân mến, bài học về lòng trung thực là câu chuyện chưa bao giờ cũ, thậm chí trong cuộc sống hiện nay điều đó lại còn là một câu hỏi lớn. Sống trung thực đồng nghĩa với hy sinh, can đảm, trả giá, thậm chí đôi khi còn chịu nhiều thiệt thòi, mất mát nhưng điều đó

Kể chuyện về một đức tính tốt của con người - Văn mẫu lớp 4

hoàn toàn xứng đáng để sống ý nghĩa hơn là việc chỉ lo được gì và mất gì? Người trung thực trước mắt có vẻ thiệt thòi nhưng những cái mà họ nhận được luôn lớn hơn mong đợi, đó là sự tin tưởng của mọi người.

[anchor data-parent="1" id="anc1533632296627"]Những bài văn mẫu chủ đề kể chuyện về đức tính tốt[/anchor] của con người

Bài mẫu 1:

Như bao buổi tối khác, hôm đó khi đã học xong bài, em nằm trong vòng tay mẹ để nghe mẹ kể chuyện. Mỗi ngày mẹ đều kể chuyện cho em nghe trước khi đi ngủ. Hôm ấy, mẹ không kể chuyện cổ tích, ngụ ngôn hay truyện cười. Mẹ kể chuyện của mẹ – một người trung thực.

Năm em học lớp 2, để có tiền nuôi em và các chị đi học, ngoài việc đồng áng mẹ còn tranh thủ đi mua sắt vụn nữa. Những buổi trưa, khi chuẩn bị cho 3 chị em bữa ăn sau giờ học, dạo dò từng đống công việc buổi chiều, mẹ lại đạp xe đi đến từng nhà để mua giấy, nhựa, sắt... tất cả những gì có thể bán được không kể nắng mưa.

Mẹ kể: Có những hôm may mắn, vào gia đình người ta vừa có tiệc, mẹ mua được rất nhiều thứ, mẹ vui lắm vì lại có được thêm tiền cho các con mua thêm sách, vở. Nhưng cũng có những hôm, mẹ đến khi người ta ngủ trưa, có người tỏ ra cáu gắt, mẹ luôn bình tĩnh, nói lời xin lỗi và đi ra. Từ khi có nghề tay trái, mặc dù là buôn bán nhưng mẹ chưa để ai mất lòng.

Mẹ nhắc lại lần mẹ nhớ nhất: Hôm đó, trời cũng nắng chang chang, mẹ đang đi, có tiếng gọi: Sắt vụn, vào đây nhặt ít đồ, mẹ quay xe và vào nhặt những vỏ lon, sách cũ. Người phụ nữ bán đồ cho mẹ đã đi vào nhà, để cho mẹ tự phân loại rồi cân. Đang miệt mài phân loại giấy viết, giấy in, báo thì mẹ phát hiện một chiếc phong bì đã mở, bên ngoài có dòng chữ: Gửi con gái. Mẹ thấy bên trong vẫn có thư và hai tờ 200 nghìn. Mẹ đã biết đó là thư bố gửi cho con gái khi ông đi làm xa cùng với tiền chắc là cũng cho con mua sách vở hoặc nộp tiền học như trách nhiệm của mẹ với các con mình. Mặc dù số tiền đó bằng cả tháng mẹ đi gom sắt vụn nhưng mẹ hiểu tấm lòng của những người cha cũng đoán rằng người con vẫn dành dụm nên mẹ gọi người phụ nữ ra và trao lại cho bà.

Người phụ nữ ra nhận trong sự vui mừng và ngạc nhiên: Con gái tôi học Đại học, mỗi lần viết thư về, bố nó vẫn cho tiền để đóng học. Chắc nó để dành, lần sau về lấy, cảm ơn chị quá! Chị thật tốt bụng, cảm ơn chị rất nhiều.

Mẹ em cũng vui vẻ nói chuyện, kể về chúng tôi rồi trả tiền cho bà mặc dù bà không lấy coi như lời cảm ơn. Trước khi mẹ đi tiếp chặng đường, người phụ nữ ấy vẫn nói với theo: Cảm ơn chị, lần sau chị lại đến nhé, có gì bán được tôi sẽ để phần chị.

Kể chuyện về một đức tính tốt của con người - Văn mẫu lớp 4

Mẹ kể lại câu chuyện về nghề sắt vụn của mình trong niềm vui, mẹ không nói với em bài học nhưng em biết mẹ muốn khuyên rằng: Sống phải giữ cho mình tấm lòng trong sạch, sự trung thực, không tham lam, dối trá. Em cũng đã ghi lại câu chuyện ấy vào sổ nhật ký của mình. Em rất ngưỡng mộ mẹ em.

Bài mẫu 2:

Xưa có một nhà làm nghề buôn bán, âm mưu chế ra một cái cân cán rộng, trong đồ thủy ngân, hai đầu bịt đồng, không ai biết.

Khi cân hàng bán cho khách thì họ dốc cân cân về phía móc; khi cân hàng mua vào thì lại dốc cân cân về đằng quả.

Do làm ăn điên đảo nên nhà ấy giàu bốc lên nhanh chóng. Đã lắm của lại có hai con trai, mặt mũi khôi ngô, học hành tấn tới. Thiên hạ ai cũng khen là nhà có phúc.

Một hôm, hai vợ chồng bàn với nhau về việc để phúc đức cho con sau này, không nên tiếp tục kéo dài việc làm ăn gian dối, đảo điên nữa.

Bàn xong, hai vợ chồng thuận tình sửa cái lễ sám hối, trên thì cúng Trời, Phật, dưới thì cúng tổ tiên. Rồi đem cái cân ra chẻ. Nhưng ghê thay, khi chẻ ra thì thấy trong cán cân có đựng một cục máu đỏ hơn hồng. Hai vợ chồng nhìn nhau hoảng sợ, từ đó ngày đêm lo làm việc thiện, tu nhân tích đức.

Cách vài năm sau, tự nhiên một đứa con trai lăn ra chết, tiếp đó đứa thứ hai cũng chết nốt. Hai vợ chồng vật vã khóc than, cho rằng mình đã thật bụng cải tà quy chính mà Trời, Phật không chứng quả.

Sau đó, hai vợ chồng cùng mơ thấy có ông Bụt đến bảo cho biết rằng:

– Vợ chồng người hãy lo tu tỉnh làm ăn, đừng vội trách Trời không có mắt. Trước thấy chúng bay làm ăn lừa lọc, Trời đã sai hai con quý đầu thai làm con để phá tán cho hết những của phi nghĩa đi. May mà vợ chồng đã sớm hối cải, tu nhân tích đức, nên Trời mới sai bắt hai con quý ấy về. Đừng thương tiếc chúng nó làm chi nữa. Vợ chồng cứ chí thú làm ăn rồi Trời sẽ cho hai đứa con khác.

Quả nhiên, về sau vợ chồng nhà ấy đã sinh được hai đứa con trai cũng rất Khỏe mạnh, khôi ngô và học hành giỏi giang. Họ rất biết ơn Trời Phật và sống yên vui với tuổi già.